

Був вечір після страшної зустрічі.
На пустельних вулицях захопила ніч.
Хтось позвав з-за воріт по йменню двічі,
Хтось стиснув серце під сурдутом міцніш.

Білий привид
зустрів на помістку другого поверху
І ледве знайшов дірочку отремторучений
ключ.
Ніжний ангел схилився на рамена стомлені
І сказав: «Ляж і очі заплющ».

8. VI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .